

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/209/2018
Identifikačné číslo spisu: 5814202143
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5814202143.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Slovak Telekom, a. s., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 28, IČO: 35 763 469, zastúpenej JUDr. Petrom Škerlíkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, J. Ťatliaka 2051/8, proti žalovanej O. Z. Č., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcej v O. XXX, v konaní o návrhu žalovanej na obnovu konania, vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 10C/36/2014, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2016 sp. zn. 11Co/193/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 6. marca 2015 č. k. 10C/36/2014-56 v spojení s opravným uznesením z 1. marca 2016 č. k. 10C/36/2014-94, ktorým bol zamietnutý návrh žalovanej na povolenie obnovy konania vedeného na prvoinštančnom súde pod sp. zn. 8C/155/2010. Zároveň rozhodol, že návrh žalovanej na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie zmieta a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Potvrdenie prvoinštančného uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou, stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Rovnako ako prvoinštančný súd dospel k záveru, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oneskorene, teda po uplynutí subjektívnej lehoty na jeho podanie.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala včas dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolatelka“). Navrhla uznesenie odvolacieho súdu ako aj prvoinštančného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. V dovolaní uviedla, že ho podáva podľa § 421 ods. 1 písm. a) a § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Namietala, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Za takýto nesprávny procesný postup považovala to, že rozhodnutia oboch súdov sú arbitrárne, neobhájiteľné a v

dôsledku toho nepreskúmateľné. Z hľadiska uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. uviedla, že tento uplatňuje pre rozpor s právom EÚ a ochranou spotrebiteľa v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 8 Cdo 70/2014. Uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím prvoinštančného súdu. Má za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože nesprávne posúdil požiadavky zákona ako aj judikatúry a európskeho práva. Súd vec podľa jej názoru nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

3. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

5. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Jeho účelom je náprava najzávažnejších procesných pochybení (zmätočných rozhodnutí) a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Je prípustné proti dvom skupinám rozhodnutí odvolacieho súdu, a to proti rozhodnutiam postihnutým tzv. zmätočnosťou vadou (§ 420 C. s. p.) a proti rozhodnutiam zásadnej právnej významnosti (§ 421 C. s. p.). Tým sú zároveň určené dva prípustné dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod spočívajúci vo vadách uvedených v § 420 C. s. p. a dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci za splnenia predpokladov uvedených v § 421 C. s. p.

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. Dovolací súd v prvom rade skúmal prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p. Zaoberanie sa týmto dovolacím dôvodom v poradí ako prvým je dané jednak jeho povahou (zmätočnosť konania v zásade znemožňuje posudzovanie správnosti rozhodnutia z hľadiska právneho posúdenia veci), jednak jeho umiestnením v C. s. p. (predchádza dovolaciemu dôvodu vyplývajúcemu z § 421 ods. 1 C. s. p.), a tiež tým, že existencia tohto dôvodu zakladá nielen prípustnosť, ale zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania, v dôsledku čoho sa zaoberanie prípadným ďalším uplatneným dovolacím dôvodom vyplývajúcim z § 421 ods. 1 C. s. p. stáva neefektívnym, a teda bezpredmetným.

9. Za zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. označila dovolateľka nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu. V preskúmvanej veci sa dovolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nepochybne zodpovedalo zákonným kritériám vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, preto v zmysle § 387 ods. 2 C. s. p. stačilo, aby sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody, čo aj v bodoch 10 - 15 odôvodnenia uznesenia urobil. V súlade s uvedeným ustanovením dovolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľne vysvetlil, prečo považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne správne. Dovolateľka preto nedôvodne argumentovala, že uznesenie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno

považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaobera jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých. Dovolací dôvod uplatnený podľa § 420 písm. f) C. s. p. preto nebol daný a dovolanie v tejto časti bolo treba odmietnuť pre neprípustnosť v zmysle § 447 písm. c) C. s. p.

10. Následne dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.

11. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

12. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

13. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je v zmysle citovaného ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (*questio iuris*). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (*questio facti*), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

14. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle ust. § 432 ods. 2 C. s. p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľky riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodovanie odvolacieho súdu a pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v jeho rozhodovacej praxi nebola vyriešená alebo ktorá je rozhodovaná rozdielne.

15. Nie je povinnosťou dovolacieho súdu, aby si právnu otázku, ktorá mala byť riešená odvolacím súdom nesprávne, mal vyvodzovať sám. Naopak jej riadne vymedzenie, t. j. jasné formulovanie, je povinnosťou strany. Jasne formulovaná právna otázka má v prvom rade naznačiť riešenie daného prípadu požadované stranou a v druhom rade potom jej znenie predstavuje všeobecný právny záver aplikovateľný v obdobných prípadoch v budúcnosti.

16. V predmetnej veci však bolo dovolanie v tejto časti postihnuté vadou spočívajúcou v riadnom nevymedzení uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 C. s. p., t. j. v nevymedzení, ktoré právne posúdenie veci dovolateľka považuje za nesprávne a v čom táto nesprávnosť spočíva. V dovolaní absentuje vymedzenie právnej otázky, resp. otázok, od ktorých záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri ktorých riešení sa odvolací súd mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, prípadne ktoré v praxi dovolacieho súdu vyriešené neboli alebo sú rozhodované rozdielne. Za riadne vymedzenie nesprávneho právneho posúdenia veci ako aj toho, v čom táto nesprávnosť spočíva, nemožno totiž považovať len opätovné poukazovanie na skutočnosti už riešené v rozhodnutiach prvoinštančného a dovolacieho súdu. V tejto časti dovolania bol preto daný dôvod na jeho odmietnutie

podľa § 447 písm. f) C. s. p.

17. Prípadné nesprávne zistenie skutkového stavu, ktoré dovolateľka tiež namietala, nie je podľa Civilného sporového poriadku samostatným dovolacím dôvodom. Dovolací súd navyše nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.).

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľky odmietol.

19. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila žalovaná (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalobkyni žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.